

Bemærkninger til forslag om ændring af landstingslov nr. 18. af 31. oktober 1996 om fiskeri.

Almindelige bemærkninger

Ændringerne er udtryk for landsstyrets ønske om en kodificering af aftalen af den 11. december 2001 mellem KNAPK og APK om fordeling af TAC'en for rejer i Vestgrønland.

Der indsættes også en bestemmelse om, at der i bekendtgørelser om fiskeri efter nærmere specificerede arter kan indsættes regler om særlige kundgørelsesformer. Dette vil eksempelvis gælde for fiskeri efter laks.

Med det formål at sikre, at der tages de nødvendige økonomiske og beskæftigelsesmæssige hen-syn indsættes en bestemmelse om, at Landsstyret skal godkende oprettelse af nye indhandlings- og produktionsanlæg samt omstilling til andre arter af bestående anlæg.

Endelig ændres hjemmelsbestemmelsen om fiskerirådet, således det fremover alene er fiskeriets organisationer og institutioner med berøring til fiskeriet, der er medlemmer.

Lovens økonomiske og administrative konsekvenser

Loven forudsættes ikke at medføre merudgifter for landskassen eller at få administrative konsekvenser.

Høring

Forslaget har været til skriftlig høring hos Fiskerirådets medlemmer og tilfornede, herunder KNAPK, APK, Royal Greenland A/S, Grønlands Naturinstitut, GFLK, Grønlands Kommando samt Politimesterembedet.

Alle høringsparter på nær KNAPK har afgivet høringssvar.

Landsstyreområdet har samlet set vurderet, at høringssvarene ikke giver anledning til ændringer i det til høring udsendte lovforslag.

Lovkontoret har afslutningsvis foretaget en lovteknisk gennemgang af lovforslaget. Gennemgangen har ført til relevante ændringer.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1 nr. 1

Bestemmelsen om fordelingen af TAC'en for rejer ved Vestgrønland er udtryk for resultatet af forhandlinger mellem KNAPK og APK.

Hidtil har fordelingen af TAC'en for rejer mellem den kystnære- og den havgående flådekomponent været besluttet en gang årligt af landsstyret.

I forbindelse med et tidligere lovforslag har APK v/ advokat Kield Gustav Eriksen overfor lands-styret gjort gældende, at ændringer i TAC'en for rejer mellem den kystnære- og den havgående flådekomponent i forhold til den oprindelige fordeling på 40 - 60 udgør et ekspropriativt indgreb.

Det har hidtil været, og er fortsat, landsstyrets vurdering, at en ændring af fordelingsforholdet ikke udgør et ekspropriativt indgreb, men alene er udtryk for den almindelige adgang til erstatningsfri regulering af fiskeriets forhold. Denne opfattelse understøttes af et responsum udarbejdet af advokat Wilhelm Malling.

Fastlæggelse af fordelingen i en landstingslov vil kunne styrke det synspunkt, at ændringer i fordelingen udgør et ekspropriativt indgreb, som alene kan foretages ved lov og mod fuld erstatning.

Det kan derfor ikke udelukkes, at en lovfæstelse af fordelingen af TAC'en for rejer ved Vestgrønland vil kunne vanskeliggøre landstingets muligheder for fremtidige ændringer heri.

Det er dog stadig landsstyrets opfattelse, at en lovfæstelse af fordelingen af TAC'en for rejer ved Vestgrønland vil indebære flere fordele end ulemper. Blandt fordelene kan nævnes, at lovfæstelsen vil være af stor betydning for fiskerierhvervets muligheder for at optage lån. Endelig vil en lovfæstelse afslutte flere års diskussioner mellem fiskerierhvervet og Hjemmestyret om TAC'en for rejer ved Østkysten er ikke opdelt mellem den kystnære- og den havgående flådekomponent om fordelingen af TAC'en for rejer.

Til § 1, nr. 2

Bestemmelsen ophæves, da indholdet indkorporeres i den ny § 10a.

Til § 1 nr. 3

Bestemmelsen er medtaget på foranledning af en anbefaling fra Landsstyrets Lovkontor, der efter lovteknisk gennemgang af blandt andet Hjemmestyret bekendtgørelse nr. 29. af 8. august 2001 om fiskeri efter laks, er blevet opmærksom på Direktoratet for Fiskeri, Fangst og Bygder's behov for at kunne give meddelelse til erhvervets udøvere om med kort varsel at indstille fiskeri efter en bestemt fiskeart.

En sådan meddelelse må anses for en bekendtgørelse og skal derfor principielt opfylde de normale krav om kundgørelse og offentliggørelse.

Reglerne om kundgørelse og offentliggørelse er fastsat i landstingslov nr. 11 af 20 oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret.

Reglerne må anses for at være et deklatorisk regelsæt, idet der ikke ses at være noget til hinder for, at proceduren for kundgørelse og/eller offentliggørelse kan fraviges i særlige situationer, hvis det er bestemt i en landstingslov eller har hjemmel i en landstingslov.

Med denne bestemmelse anses hjemmelskravet for opfyldt. Nærmere bestemmelse om kundgørelsesmåden vil fremgå af de respektive bekendtgørelser.

Det skal understreges, at regler om den særlige kundgørelse og ikrafttræden af de i bestemmelsen nævnte meddelelser alene vil blive anvendt i tilfælde, hvor meddelelserne retter sig mod en mindre, identificerbar kreds, og meddelelser om tidsbegrænsede ændringer for fiskeriets udøvelse samt meddelelser om tidspunktet for, hvornår et fiskeri kan påbegyndes, og hvornår fiskeri skal indstilles.

Den særlige kundgørelse og ikrafttræden vil kunne ske ved eksempelvis henvendelse til de landsdækkende medier, herunder især KNR radio og TV, de berørte kommuner og KANUKOKA, fiskeriets organisationer, de aktuelle indhandlingssteder, telefonsvarer m.v., samt til rigsombudet, politiet, kommunerne, domstolene og Landstinget.

Til § 1 nr. 4

Bestemmelsen har til formål at sikre, at der tages de nødvendige økonomiske og beskæftigelsesmæssige hensyn inden for fiskerierhvervet, forarbejdningsindustrien og andre dertil knyttede erhverv.

Disse hensyn knytter sig, for så vidt angår indhandlings- og produktionsanlæg, til om der er det fornødne kapitalgrundlag tilstede, om der på stedet er tilstrækkelige muligheder for forsyning med el og vand, om der i forvejen er tilstrækkelige muligheder for fiskerierhvervet til at afsætte sine fangster og endelig til det pågældende steds arbejdskraftsmæssige ressourcer.

Kort sagt bør det være sædvanlige erhvervsmæssige og forretningsmæssige principper, der tages hensyn til, samt at sikre en langsigtet bæredygtighed i såvel

udnyttelsen af de naturlige ressourcer som i de virksomheder, der baserer sig på udnyttelsen af de naturlige ressourcer.

Til § 1 nr. 5

Bestemmelsen er foranlediget af, at landsstyret finder det mindre hensigtsmæssigt, at Direktoratet for Fiskeri, Fangster og Bygder er med til at rådgive sig selv. Fiskerirådet kan naturligvis anmode repræsentanter for Direktoratet deltage som tilforordnede, i det omfang der måtte være behov derfor.

FM 2002/16
DFFB j.nr. 64.00.01